

דגנית ברסט המזימה של הטבע

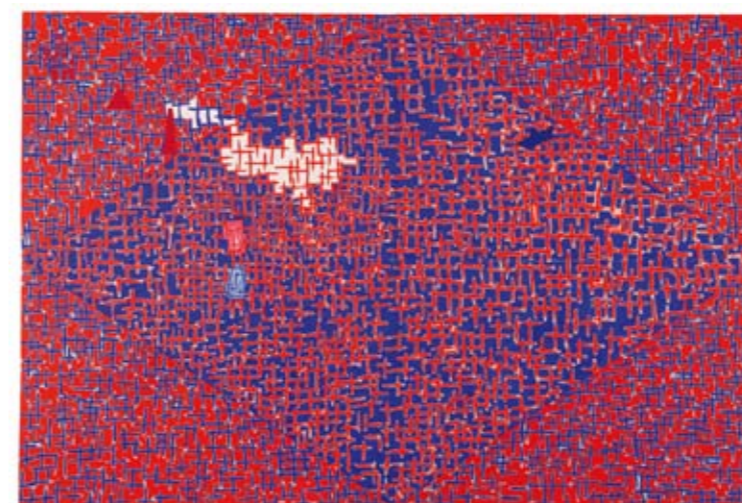
יצירתה של דגנית ברסט היא מכלול של סדרות שחלקן צילום, חלקן ציור וחלקן גם צילום וגם ציור. בכך היא מכוננת דינמיקה מרתקת בין המדיומים שגם מצליחה להטיל ספק בטוהר שלהם. באמצעות פרוצדורות טכניות פשוטות של פירוק, חיבור, הטלה, הקרנה או הגדלה ובגיוסם של האקראי והשרירותי, מתרחשת באובייקטים מוכרים טרנספורמציה שהופכת את הפשוט למופלא, מזר ואינסופי, ומחוללת מתח בין ראייה להכרה.

דגנית ברסט נמנית עם הדור הראשון של אמניות שעוררו את המודעות הפמיניסטית באמנות הישראלית. שתי נשים אמניות, גיבורות טראגיות, הופיעו בעבודתה: הסופרת וירג'יניה וולף בראשיתה, והאורגת המיתולוגית אראכנה, שהתגרתה באלים, מאוחר יותר. גם המטמורפוזת מן הרציונאלי לאי-רציונאלי והריבוי העצום של דימויי מים ביצירתה, תכונות המזוהות בתרבות עם נשיות, יכולים להיות מובנים בהקשר הזה.

ברסט סיימה ב-1973 את האקדמיה לאמנות בצלאל בירושלים, וב-1980 לימודי תואר שני במכון פראט בניו יורק. היא מתגוררת בתל אביב. ב-1989 הציגה תערוכת יחיד במוזיאון ישראל בירושלים; ב-1995 במשכן לאמנות בעין חרוד; ב-1999 השתתפה בתערוכה "השגבה ממוכנת" בגלריה האוניברסיטאית של אוניברסיטת תל אביב; ב-2001 הציגה את סדרת תצלומי "חלומות" במוזיאון הרצליה; וב-2004 הציגה במוזיאון חיפה את התערוכה "ארבעה פרקים על מים", שהתמקדה במטאפורה המרכזית בעבודתה: מים. התערוכה מלווה בקטלוג מקיף.

לפרטים נוספים: אורית אדרת, דוברת המוזיאון

אוצרת: אלן גינתון



דגנית ברסט אגם פלוס מינוס, מתוך פורטרטים ונופים, 1985



דגנית ברסט שקיעה עם שלושה עצים, 1991



דגנית ברסט, פארק סיטרוואן, 2004



דגנית ברסט, כוס כוכבים, 1990